

Op 2 oktober was de tekst Exodus 31:1-11 uit de serie gaven van de Geest, charismata.
 We hebben gezongen: Psalm 103:1,2, Gezang 320 en 473, Opwekking 126, 267, 520, 574, EL 428

Twee onbekende namen: Besaleël en Oholiab.
 Mannen in het verhaal van Exodus, die betrokken zijn bij de bouw van de tabernakel. Vakmannen, ontwerpers.

Als we aan gaven van de Geest denken, denken we al gauw aan een apostel of aan iemand die daarbij in de buurt komt. Aan een bouwkundige denken we dan niet.

Toch is Ex.31 het eerste hoofdstuk in de bijbel waarin gesproken wordt over 'vervulling met de Geest'. Ook Paulus heeft het bij de opsomming van gaven wel degelijk over mensen die hand- en spandiensten kunnen verrichten: bijstand verlenen, barmhartigheid bewijzen, dienen, iets kunnen weggeven. Het gevaar bestaat dat je bij 'al te geestelijke' gaven niet alleen vooraan gaat staan, maar ook dat je je erop laat voorstaan. De eersten en laatsten moeten dan maar eens van plaats wisselen: de tongentalers achteraan, de dienaren voorop.

Besaleël (wat betekent "in de schaduw van God" = bij het heiligdom) en Oholiab ("een tent is mijn vader") zijn door God geroepen om de ontmoetingstent te maken. Op die manier kunnen ook wij dingen doen, namens God. Charismata, gaven van God zijn bijzonder omdat ze nu eenmaal van God komen, maar we moeten zelf normaal blijven doen. We hebben ze gekregen naar Gods goeddunnen en hoeven ons niet op de borst te slaan. In ons eentje zijn we nergens met onze gaven.

In de woestijn moest de tent er komen. Mozes kon veel, maar iets ontwerpen kon hij niet. God zegt dan over Oholiab: "Ik heb hem geroepen". Daarin zit het woord beroep, en ook roeping. God heeft de gave in zijn hart gelegd. Dat ligt hem dan ook. Dit betekent inzicht, wijsheid op het gebied van de gave.

Overigens komt deze gave (zoals alle gaven) ook buiten Gods volk voor. De tempel van Salomo is gebouwd o.l.v. ene Chiram uit Tyrus, aan wie dezelfde kwaliteiten worden toegedicht als een Besaleël en Oholiab (1 Kon.7:14). Binnen en buiten de kerk kunnen Gods gaven voorkomen. Maar in dienst van God komen ze het meest tot hun recht. De bundeling van gaven maakt iets moois: elkaar in liefde dienen.

Kortom: laten we niet 'te geestelijk' denken over de gaven van de Geest. Iedereen wordt ingeschakeld. Daarom maar eens een eerbetoon aan de ontwerpers en bouwlieden onder ons: zij leven hoog!

Gesprekspunten:

1. Hoe vond je dit bijbelgedeelte?
2. Heb je plezier in je werk (ook in je vrijwilligerswerk)? Heeft je 'beroep' voor jou ook iets te maken met de 'roep' van God? Of zie je alleen 'geestelijk' werk als een 'roeping'?
3. Nu je deze Keek nog eens gelezen hebt en je denkt aan je eigen gaven, krijg je dan al wat meer zicht op je eigen gave(n)?
4. Over je eigen gave kun je bescheiden en onbescheiden zijn. In beide schuilt een gevaar.
 - a. Welk gevaar zie je bij onbescheidenheid?
 - b. Welk gevaar zie je bij te grote bescheidenheid?
 - c. Wat zie je zelf in onze gemeente (en bij jezelf) het meest van deze twee...?
5. Hebben de ontwerpers van Toyota hun gave van God?